

सदैत्यः एवमद्भुतं ध्वनिश्रुत्वा तदाश्रयं सत्त्वं प्राणिविशेषं सर्वतो विलोकयन् स्तंभस्य मध्यान्निर्गच्छन्तं नृमृगेंद्रयोर्मिश्रं रूपं दृष्ट्वा अहो किमेतदिति मीमांसितवानिति शेषः ॥ १९ ॥ तस्यैव मलं भयानकं तन्मृगसिंहरूपं मीमांसमानस्यायतः स नृसिंहरूपो हरिः समुत्थितः भयानकत्वं मेव दर्शयंस्तद्रूपमनुवर्णयति त्रिभिः प्रतप्तं चामीकरं सुवर्णं तद्वत्पिङ्गानि चंडानि लोचनानि यस्मिन् सटाजटाः केसराः कंठरोमाणि स्फुरद्भिः सटाकेसरैर्जृम्भितं साटोपमाननं यस्मिन् ॥ २० ॥ करालास्तुंगादंष्ट्रायस्मिन् करवालः खड्गः तद्वच्चंचलाक्षुरांतवत्तीक्ष्णा च जिह्वायस्मिन् भृकुटीयुक्तेन मुखेनोल्बणम् स्तब्धावनम्रौ शंकुवदूर्ध्वोर्कर्णौ यस्मिन् गिरिकंदरवदद्भुतं व्यात्तं प्रसृतमास्यं नासेचयस्मिन् हनूकपोलप्रांतौ तयोर्भेदेन विदारणेन भीषणम् कर्णांतु मुखविस्तारमित्यर्थः ॥ २१ ॥ दिवि स्पृक्कायो यस्मिन् अलुकसमासः अदीर्घाहस्वापीवराचस्थूला ग्रीवा यस्मिन् उरु विशालं वक्षस्थलं यस्मिन् तच्च तच्च अल्पं मध्य

ससत्त्वमेनं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् ॥ नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो किमेतन्मृगेंद्ररूपम् ॥ १९ ॥ मीमांसमानस्य समुत्थितोऽग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् ॥ प्रतप्तचामीकरचंडलोचनं स्फुरत्सटाकेसरजृम्भिताननम् ॥ २० ॥ करालदंष्ट्रं करवालचंचलक्षुरांतजिह्वं भृकुटीमुखोल्बणम् ॥ स्तब्धोर्ध्वकर्णगिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्यनासं हनुभेदभीषणम् ॥ २१ ॥ दिवि स्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षस्थलमल्पमध्यम् ॥ चंद्रांशुगौरैश्च लुरितं तनूरुहैर्विष्वक्भुजानीकशतं नखायुधम् ॥ २२ ॥ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्रवेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ प्रायेण मेऽयं हरिणोरुमायिनावधः स्मृतोऽनेन समुद्यतेन किम् ॥ २३ ॥ एवं ब्रुवंस्त्वभ्यपतद्गदायुधो न दन्मृगसिंहं प्रति दैत्यकुंजरः ॥ अलक्षितोऽग्नौ पतितः पतंगमो यथा नृसिंहौ जसिसोऽसुरस्तदा ॥ २४ ॥

मुदरं यस्मिन् चंद्रांशुवद्वैरैस्तनूरुहैर्लोमभिः लुरितं व्याप्तम् विष्वक्चः सर्वतः प्रसृता भुजास्तेषामनीकानि स्तोमाः तेषां शतानि यस्मिन् नखान्येवायुधानि यस्मिन् ॥ २२ ॥ दुरासदं प्राप्तुमशक्यम् सर्वाणि च निजानि च क्रादीनि इतराणि वज्रादीनि त एवायुधप्रवेकाः शस्त्रोत्तमाः तैर्द्राविता दैत्यदानवा येन तद्रूपं मीमांसमानस्यायतः समुत्थित इति पूर्वोक्तं वान्वयः तदा विर्भावप्रयोजनविमर्शपूर्वकं तेन सह दैत्यस्य युद्धमाह सप्तभिः प्रायेण महामायिना हरिणा मेऽयमेवंभूतो वधः मृत्युहेतुः स्मृतः चिंतितः तथाऽप्यनेन समुद्यतेन किं न किंचित्स्यादित्येवं ब्रुवन् तमभ्यपतदित्यन्वयः ॥ २३ ॥ तदा सोऽसुरो नृसिंहस्यौजसि दीप्तौ पतितः सन् अलक्षितः अदृष्टोऽभूत् ॥ २४ ॥